

بسم الله الرحمن الرحيم

اللهم صل على محمد و آله الطاهرين

تأثير کرونا بر اشخاص در اماکن مقدس

در کشاکش انگاره اثبات و انکار

برخی از دانشجویان و طلاب سؤالی را مطرح کرده‌اند؛ سوال این است که در مورد تأثیر کرونا در اماکن مقدس دو نظر ضد هم ابراز شده است؛ و جالب این است که هر دو نظر هم به دین نسبت داده شده است.

نظر اول این که برخی گفته اند: برای کرونا زمان و مکان تفاوتی نمی کند. او شعوری ندارد؛ برایش حرم امام رضا یا حرم امام حسین علیهما السلام یا اماکن مقدس با غیر این مکانها تفاوتی نمی کند. و لذا باید ما مسائل بهداشتی و آن چه را که متخصصان گفته اند در این مکانها رعایت کنیم.

نظر دومی که برخی دیگر ابراز کرده‌اند، و به گروه اول هم به شدت حمله کرده‌اند؛ گفته اند که مکان تأثیر گذار است؛ ائمه ما صاحب ولایت و صاحب کرامت‌اند؛ و در مکانهایی که به اینها منسوب است، کرونا اثر نمی گذارد. و حتی شنیدم که در برخی هیأت ها هم نوشته‌اند که «لطفا بدون ماسک وارد شوید!!» کربلای معلا و یا اربعین امسال عراق را و برخی شواهد دیگر را به عنوان شاهد مثال بیان می کنند.

سوال شده از این دو نظر واقعا کدام درست است؟ و تکلیف ما در این باره چیست؟

پاسخ به این سوال سخت نیست؛ میتوان پاسخ کوتاه داد و از مسلمات دین هم استفاده کرد، که قابل خدشه و بحث و گفتگو هم نباشد ... با بیان چند امر پاسخ را عرض می کنم.

نکته اول: ما به عنوان شیعه معتقدیم دعا و توسل و اولیای خدا می توانند کارهایی را انجام دهند؛ دعا و توسل اثر گذار است ... ما شیعیان معتقدیم که ائمه معصومین صاحب کرامت‌اند، صاحب ولایت‌اند و کارهایی را می توانند انجام دهند که دیگران نمی توانند انجام دهند و این قضیه حتی اولیای خدا را هم شامل می شود که کارهایی را انجام میدهند که ما آنها را «کرامت» می نامیم. مطالب در این باره به حد تواتر است که جای تردید باقی نمی گذارد. و حتی خود بنده دو مورد را به چشم خودم بدون واسطه دیده‌ام با همه این احوال باز هم ممکن است که عده ای بخواهند قبول نکنند و رد کنند!

نکته دوم: آن چه راجع به ائمه علیهم السلام گفته می شود یا اثر تضرع و توسل بیان می شود یا در مورد اثر اماکن مقدس گفته می شود، اینها همه در حد اقتضا است. یعنی هیچکس نمی تواند ادعا کند که وقتی مریض داخل حرم امام رضا علیه السلام برده شد، قطعا شفا پیدا می کند. و یا اینکه درخواست ما قطعا اثر گذار است، ... البته که اینجوری نیست و نمی توانیم در این خصوص به صورت قطعی ادعا کنیم. واقع امر این است که توسل ما ممکن است اثر گذار باشد و از طرفی هم ممکن است اثر گذار نباشد! این که گفته شود برخی ویروس ها در برخی مکانها اثر خود را از دست می دهند را می توان ادعا کرد اما در حد اقتضا اما این مطلب که قطعا ویروس در فلان مکان اثر نمی گذارد، این را باورهای دینی ما تایید نمی کند. آنهایی که قاطع ادعا میکنند، براساس موازین ادعا نمی کنند. در حد اقتضا است. ما اگر به اهل بیت علیهم السلام توسل بجوئیم، اگر از اهل بیت تبعیت کنیم، قطعا نجات پیدا می کنیم. اما معنوی؛ اما آیا دیگر مریض نمی شویم؟! آیا سم در وجود ما اثر نمی گذارد؟ آیا مکان اثر را قطعا خنثی می کند؟ ما نمی توانیم به اینها پاسخ مثبت دهیم؛ اینجا است که افرادی که معتقدند و به توسل هم معتقدند می گویند که ممکن است ما به خاطر توسل چیزی را بگیریم که اگر تمام پزشکان عالم هم جمع شوند، نتوانیم از آنها بگیریم. **اما ادعای قطع به نحو علت تام، کسی این گونه ادعا نمی کند.**

به همین خاطر اگر کسی از هر مرجعی یا عالمی سوال کند، و بگوید من فرزندم، مریض است و تمام داروها را کنار گذاشتم، و به هیچ پزشکی مراجعه نمی کنم و فقط فرزندم را به حرم امام رضا علیه السلام می برم، و فقط شفای فرزند را از ایشان می خواهم، البته که در جواب خواهند گفت که کار شما کار درستی نیست. این که به اذن الله از امام رضا علیه السلام شفای فرزندت را می خواهی اشکال ندارد؛ اما از این جهت که اسباب طبیعی را کنار میگذاری، کار خطایی می کنی.

این که بیاییم ادعا کنیم کرونایی که در بیرون مؤثر است، در اماکن مقدس (حرم امام رضا علیه السلام) بی اثر است، البته که امکانش هست؛ اما این که کسی بیاید انکار کند، انکار او «لا عن علم» هست. اما این که بگوید حتما این طور هست، کسانی که میروند حرم امام رضا علیه السلام ماسک را بردارند و نیاز نیست که رعایت کنند، صحیح نیست.

نتیجه می گیریم: در این که ممکن است مکان اثر گذار باشد، و اثر را خنثی کند، یا فلان مکان با فلان مکان ممکن است تفاوت داشته باشد، بحثی نیست؛ اما این که بخواهیم قاطعانه ادعا کنیم و اگر

دیگری غیر از این گفت، به او حمله کنیم، و هر چه بر زیانمان جاری شد به او نسبت دهیم، قطعاً کار اخلاقی و کار علمی و درستی نیست.

همین جا من عرض کنم بزرگوارانی که گاهی اوقات اظهار نظر می کنند، سعی کنند اظهار نظر را در این مورد به اهلش واگذار کنند. گاهی اوقات انسان از یک طلبه از یک دانشجو یا مبلغ یا یک هیأتی اظهار نظری را در موضوعی امثال چنین موضوعات و مسائل می شنود که متوجه می شود روی موازین نیست. همچنین دیگران هم که می خواهند دین را بگیرند باید از اهلش بگیرند؛ در این خصوص باید ببینیم که امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف مسلمانان و شیعیان خود را به چه کسانی حواله داده اند ... از همان ها اعتقاداتمان را بگیریم.

نکته سوم: سوگمندان، سوگمندان، گاهی اختلاف نظرهایی هست، حتی برخی غیر متخصصانه اظهار نظر می کنند؛ اما چنان به طرف مقابل حمله می کنند که گویا در مسند خدای متعال نشسته اند و مسلط بر آبروی انسانها هستند، خدای متعال هم با بندگانش چنین کاری نمی کند. بالاخره این حوادث می گذرد اما اثر بد اخلاقیها می ماند.

الحمد لله رب العالمین